

○ Trods et tvivlsomt straffespark til modstanderne fra Jahn Regensburg synger Union Berlins tilhængere videre og vifter med halstørklæder, som om intet er hændt. Ingen sure miner. Man er vel kommet for at have en festlig eftermiddag.

Berlin i bidende polarkulde

En herretur for fire mænd fra Alken og Laven til Berlin med tango, DDR-nostalgi, 2. Bundesliga-fodbold og döner

TEKST OG FOTO: HENRIK KØHLER
redaktion@mja.dk

Tilbage i december hyggede vi os med tanken om at sidde på udendørs cafeer i Berlin med frisk tappet Jever-fadøl i glassene. Men sådan er virkeligheden langt fra, da vi drager af sted til den tyske hovedstad midt i marts måned.

Vejrguderne har bestemt, at iskold luft fra nord skal ramme præcis det område, vi befinder os i med temperaturer, der iberegnet chillfaktor, lander på 10 – 14 minusgrader på grund af en ubønhørlig strid vind.

I stedet for hawaiiiskjorter, er vi bevæbnet med lange underhylere, huer og store frakker.

Det med en årlig fodboldtur er en tradition, som har kort i en længere årrække. Vi har blandt andet besøgt Ukraine, Armenien og Kazhakstan med fodboldlandsholdet, men også St. Pauli i Hamburg.

Rejser med fru en eller familien har absolut deres berettigelse, men drengeturene er i en kategori for sig selv. Det er her, man får svar på, om man er blevet så sær, at kun ens kone kan holde en ud. Allerede efter et døgn ved vi alle hvem der snorker mest, hvem der gerne skal finde et pissoir op til 10 - 12 gange på en dag, hvem der ikke kan gå forbi et konditori eller et dürum-salg, uden lige at skulle købe noget, eller hvem der går lidt solo på de forkerte

tidspunkter. Det udfordrer ens tålmodighed på flere parametre og hvis man som 55 - 65-årig kan bestå den test, er man måske alligevel ikke blevet alt for sær og brokken endnu.

Når valget med hensyn til fodbold er faldet på netop Union Berlin, skyldes det klubbens kultstatus krydret med lidt DDR-nostalgi, der er skabt ved historier, som da klubben i 2004 var på randen af konkurs og tilhængerne skaffede penge ved at donere blod til Berlins hospitaler.

Og da den stemningsfulde hjemmebane »An der alten Försterei« skulle renoveres i 2008, trådte 1800 frivillige Union-tilhængere til med mørtel og arbejdskraft. Ved VM i 2014 lavede man stadion om til verdens største dagligstue med over 800 sofaer og en storskærm. På youtube findes en vild video hvor selveste Nina Hagen (der selv er født i Østberlin) fyrer slagsangen »Eisern Union« af. En sang hun har skrevet til klubben.

Sporvogn, dönerkebab og glühwein

Allerede lørdag kl. 13 skal slaget stå mod Jahn Regensburg. En af drengene har medtaget en liste over Berlins bedste döner-kebabs, som gerne skulle afprøves. Respekt! En af de uundgåelige er udendørs »Mustafas Gemüse kebab« på Mehnigdanm 32. Her er altid kø, - nogle gange på 100 meter. I dag er der kun ca. 15 der venter på den legendariske grønsags-kebab, men 20 minutter i polarkulden er virkelig en prøvelse. Belønningen venter dog med stegte auberginer og lækker hot dressing. De tre tyrkisk-udseende mænd i vognen, tager sig god tid til at trylle med råvarerne.

Vi er af sted med u-bahn gennem et temmelig slidt byområde med ruinerede fabriks-

bygninger og fallerede boligkareer i sovjetisk byggestil, i det der for 29 år siden var DDR. Det sidste lange stykke foregår i sporvogn, en transportform der i dag kun findes i det tidligere Østberlin.

Vi er nu 14 km fra vores hostel i Kreuzberg og står med en fornemmelse af, at vi er kommet til Berlins yderste forpost mod øst. Alle stiger ud og styrer mod en jordvej, der fører gennem et lille stykke skov. Stort set alle er klædt i rød/hvide farver. I den bidende kulde tilbringer vi lang tid i fan-butikken som er vildt crowded. Så ind på stadion, hvor tre af de fire tribuner består udelukkende af ståpladser. Tanken om at skulle tilbringe to timer på et orange plastsæde i strid sidevind er helt uoverskuelig. Kolde øller er udelukket. Ved hjælp af

: fakta

BERLIN-TUREN

Fly: Billund – Berlin kr. 420.- t/r

To-personers værelse på »Acama hostel/hotel« med eget bad og udmærket morgenbuffet: 250.- kr./dag/pers. 72 timers billet med ubegrænset brug af offentlig transport for 5 personer: 600.- kr.

Fodboldfakta: Ingen klubber fra det tidligere DDR har formået rigtigt at etablere sig i 1. bundesliga. Union Berlin var tæt på oprykning sidste sæson. Topholdet RB Leipzig er også 2.kun nytilkomne i 1. bundesliga. Union Berlin har i øvrigt to danske spillere på holdet.

dobbelt lange underbukser, siddepude, halstørklæder og ikke mindst skoldhed glühwein, klarer vi akkurat skærene. Der mangler kun få hundrede tilskuere for, at de 22.000 pladser er besat. Stemningen fejler ingenting. Når udeholdets spillere enkeltvis råbes op, svarer mængden hver gang: »Na' und?« (og hvad så?). Længe ligner det en hjemmesejr på 2 - 1, men et kvarter før tid får Regensburg tilkendt et tvivlsomt straffespark, som de sikkert omsætter til mål. Stopper festen så her? Slet ikke! Der bliver sunget videre og viftet med halstørklæder, som om intet er hændt. Ingen sure miner. Man er vel kommet for at have en festlig eftermiddag. Det kunne vi godt lære noget af herhjemme. Sporvognen tilbage er proppet hinsides enhver beskrivelse, men det er blot en del af den samlede stemningsfulde oplevelse.

Tango hos Berliner Philharmonikerne

Tilbage på vandrerhjemmet kalder sengene på værelset. Efter siestaen finder vi et nepalesisk spisested med hovedretter til 8 – 10 euro og en hel flaske udmærket rødvin til samme pris, - 75.- kr. Maden og betjeningen er fantastisk, og vi føler os heldige med at komme på en visit i det lille bjergland.

I går var det Tibet men til samme priser og kvalitet og samme gæstfrihed. Det er en af fordelene ved at bo i Kreuzberg, - hele verden samlet på et sted. Det skal dog lige med, at mange tyskere har en timeløn på omkring 65.- kr. og det er velkendt, at mange tyske familier, - hvor begge er udearbejdende, - har rigtig svært ved at få det til at hænge økonomisk sammen.

Ifølge bogen »Turen går til ...« er en gen-

○ Vi besøger området RAW. Vi forlader for en stund det »normale« Berlin og træder ind i en verden af musik, graffiti og kreativitet. Her findes små listige barer, spillesteder, værksteder og gallerier.

nemsnitlig husstandsindkomst i Berlin på 1650 euro, hvilket svarer til 12.300 kr. Bogen udnævner Berlin til Tysklands billigste by for turister.

For at komme til Buenos Aires og opleve den argentinske tango-fornyser Astor Piazzolla må vi dog tage til »Mitte« og Berliner Philharmonikerne. Bandoneonspilleren der skabte sin egen stil Tango nuevo, døde i 1990 og dette er en form for mindekoncert over hans liv og virke. Det er en fin oplevelse, bortset fra den lidt selvhøjtidelige mand der kæder numrene sammen. »Måske er han bare tysker«, foreslår en af drengene.

Koncertsalen minder i øvrigt om DRs koncertsal, men i en lidt ældre og mere slidt udgave. Adressen er: »Herbert von Karajan-strasse nr. 1.« Sådan! Ellers savner vi ikke Berlin centrum, såkaldte »Mitte«. Den er charmemorladt og steril sammenlignet med Kreuzberg bydelen.

Søndag, vores sidste hele dag, starter som sædvanlig med morgenmadsbuffet, Jägerwurst mit gesamt og morgenavis med gravskrift over Hamburger Sportverein, som er på vej ud af bundesligaen for første gang. En af gutterne sætter fem rundstykker til livs! Det er god stil.

Stasimuseum og DDR

Dagens første stop hedder RAW og ligger ved en nedlagt banegårdsremise. Det minder lidt om Christiania hvad angår bygninger og graffiti, men her er ingen hash-boder og heller ingen beboelse, derimod boder med brugte sager, badehus, kunstudstillinger og tibetansk snackbod.

Det er et sted hvor berlinere af alle typer kommer sådan en søndag og så er her læ for

den stride vind. Samtidig skinner solen, så det er næsten til at holde ud.

På vej til vores næste mål som er Stasimuseet møder vi horder af ishockeyfans i fuldt ornat fra Berliner Eisbären. Hvorfor mon ikke de danske hold kan hedde »Isbjørnene« eller »Vikingerne« i stedet for engelske navne?

Stasimuseet ligger i de oprindelige bygninger. Det er nærmere et kompleks, for sikkerhedstjenesten havde ved murens fald 90.000 fuldtidsbeskæftigede, hvoraf de 20.000 arbejdede her i hovedsædet. Hver dag skulle 90.000 breve åbnes og 20.000 telefonsamtaler aflyttes. Til sammenligning havde Gestapo 7000 mand til hele det tyske rige. Fascinerende er det at træde ind i de 60'er- og 70'er-møblerede lokaler med store telefon-omstillingsborde og DDR-brune farver.

Selv det lille cafeteria er næsten gennemført ossie-stil. Her er eksempler på sindrige aflytningsapparater og overvågningsmetoder, så det nærmest virker komisk, hvis ikke det samtidig var så tragisk, at staten skulle bruge så mange ressourcer på at overvåge sine egne borgere. En lille kassevogn med VVS-firma malet på siden holder parkeret inde i foyeren. Det er salatfadet, hvori man blev hentet til afhøring. Her er plads til fem personer i mikrosmå celler med et ultralille sæde i hver. Det er virkelig skræmmende. Er man mere til DDRs historie generelt eller har man børn med, skal man besøge det lille DDR-museum midt i byen. Det giver et rigtig godt billede af DDR-tiden, så selv folk der ikke kender så meget til historien, får udbytte af det. Alt i alt en herlig og berigende lang weekend med (lidt for) megen the-drikkeri og for få fadøl. Det må der rådes bod på næste gang.

○ Koncertsalen, hvor vi oplever Berliner Philharmonikerne, minder om DR's koncertsal, men i en lidt ældre og mere slidt udgave.

○ »Mustafas Gemüse kebab« på Mehnigdanm 32. Her er altid kø. I dag venter 15 på den legendariske grønsags-kebab.

○ En lille kassevogn holder parkeret inde i foyeren i Stasi-museet. Det er salatfadet, hvori man blev hentet til afhøring i DDR-tiden.

○ Det er fascinerende er det at træde ind Stasi-museets 60'er- og 70'er-møblerede lokaler med DDR-brune farver.